

TATOBITSKÁ• LÁ•PA

Ášter½, 09 Ánor 2016

Jsem ulítlá na kameny; jdu na výlet a urĎitĎ si pĎĎinesu v bĎglu alespoĎ jeden malý, hezký kamínek. KdyĎ jsem se pĎĎe stĎhovala, nechtĎlo jsem sebou brát i kamenolom a tak jsem svoji sbírku odnosila do BubenĎe na hĎĎbitov a vysypala jsem s kamínky cestĎku u našeho hrobu. JenĎže kamínky nosím dál a tak uĎ jsem jich pár zase nasbírala.

Dokud jsem bydlela v Holešovicích, chodila jsem Ďasto na VýstavištĎ do Lapidária, tam jsou odloĎeny originály praĎských soch, které jsou nahlodány zuby Ďasu a aby nedošlo k jejich totální devastaci, jsou nahrazeny v Praze svými kopiemi.

Jde o doklady kamenického ĎĎemesla a sochaĎských prací v kameni, vĎtšinou z Prahy z 11.-19.století, výjimeĎně poĎátku 20.století. NejradĎji tam mám fragmenty studnĎ, která stávala na StaromĎstském námĎstí, ta uĎ svoji kopii nemá.

Krocínova kašna, jak kdysi vypadala. Detail z obrazu Rudolfa Alta z roku 1843. Vodu poskytovala kašna v menší pĎĎipojené nádrĎi..

StejnĎ by se uĎ nenašel pĎĎvodní materiál ze kterého byla vyrobena. Slivenecký mramor z lomu Cikánka v Radotínském údolí se stále ještĎ tĎĎí, ale ta tmavĎ Ďervená uĎ tam chybí. Vápence jsou pĎĎevĎnĎ svĎtle narĎĎovĎlé, nebo mají rĎzné odstíny šedi, místy aĎ okru nebo zelení. RĎĎový mramor ještĎ s mĎĎete vidĎt v kombinaci s šedým na nĎkterých praĎských chodnících, které unikly asfaltu, Ďi betonu. Chod VyšehradĎ pĎĎed kostelem Petra a Pavla

TĎĎbarevné vzory, jsou v Praze dochovány jen ojedinĎle. Chodníky s rĎznými vzory z ruĎnĎ štípaných kostek n pak u významnĎších budov barvu šedou, rĎĎovou a bílou. Mozaikové chodníky se hodnĎ obnovují, ale rĎĎová uĎ chybí, protoĎže slivenecký mramor je vzácný.

Nemám ráda jenom kameny, mám ráda i stromy, dokonce i akáty беру na milost koncem kvĎtna, kdyĎ kvetou. Stále ještĎ ale nejsem tak daleko, abych se se stromy po lese objímala. To teprve pĎĎijde. Do Prahy, pokud nechci jet autobusem, na který mi neplatí Opencard, to mám 4 km pĎšky do Suchdola. Cestou mĎjím soutok ÚnĎtického a HoromĎĎického potoka v roztockém Tichém údolí. Není to dlouho, kdy tam osvobodili od náletĎ bílou vrbu – vrbu zapomenutou. A protoĎže se jedná o ojedinĎlý výskyt tak dlouholeté, stovacetileté vrby, místní ji pĎĎihlásili do soutĎĎe Strom roku 2015, první nebyla, získala jenom bramborovou medaili. Vrba se dlouho ukrývala pĎĎed zraky kolemjdoucích a byla zapomenutá, dokud ji nejen pro Suchdol v roce 2014 neobjevil Pavel Kyzlík z ĎĎeské lesnické spoleĎnosti. Roste v blízkosti rozcestí zelené a modré turistické znaĎky a její okolí je jedním z nemnoha míst v Praze, kde ještĎ hnízdí ledĎĎek. Vrba patĎí mezi nejmohutnĎší stromy svého druhu v ĎĎechách. První mĎ tatobitská tisíciletá lípa a myslím, Ďže zaslouĎenĎ. A z prvního místa byla delegována do mezinárodní soutĎĎe, Evropský strom roku 2016. Šanci na vítĎzství má, podle mne to je v soutĎĎi nejhezĎí pĎĎihlášený strom a zatím se na prvním místĎ.

Tatobity jsou v okrese Semilském, kousek pod Kozákovem, nejvyšší hory ĎĎeského ráje a nalezištĎ polodrahokamĎ. Ve znaku mají, jak jinak, svojí lípu a samozĎĎejmĎ i Ďeský granát a ametyst. Jméno Tatobity nevzniklo tak, Ďže by tam mydlili do tatíkĎ, ve stĎĎedovĎké mluvĎ tat = zlodĎj a tak tam zĎĎejmĎ holemi vyprov lapky. Prosím, také si kliknĎte, aĎ si 1. místo udrĎí: <http://www.treeoftheyear.org/Letosni-rocnik/Tatobitska-tisicileta-lipa.aspx> DEERES,(majitelka neuvĎĎitelnĎ toulavých bot) x